

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er jo, som om finansministeren frikender sig selv for ethvert ansvar for den detailstyring, som er sket. Det er, som om regeringen ikke har noget at gøre med det. Nu får vi at vide, at det er oppositionens skyld. Det er oppositionen, der vil detailstyringen – undskyld mig, men det sagde finansministeren lige før – det er, som om regeringen overhovedet ikke har noget som helst medansvar for den detailstyring, som er sket.

Derfor spørger jeg igen: Hvad er konsekvensen af finansministerens holdning? Finansministeren og regeringen har jo et valg. Finansministeren kan jo vælge at sige til oppositionen i det omfang, han stadig henregner eksempelvis Dansk Folkeparti til oppositionen: Nej, det vil vi ikke, vi siger nej til centralstyring. Det synes jeg er meget interessant, hvis det er den type overvejelser, som finansministeren er på vej ud i.

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Må jeg bare sige først og fremmest, at jeg ikke kender noget andet land, hvor man har den samme grad af kommunal frihed, som vi har i Danmark, hvor man beslutter så meget frigjort fra en central myndighed, som man gør i Danmark. Det er helt unikt, og den danske model med at aftale med kommunerne er helt unik, også på det stade vi er på.

Jeg siger blot, at jeg i de senere år har oplevet – og det er selvfølgelig efter, at regeringen kom til i november 2001 – at der har været et massivt pres i Folketinget for at nedgøre de penge, man afsætter. Man har sagt, at det er fint, at Dansk Folkeparti er med til at sætte penge af, men de gavner alligevel ikke noget, ingenting gavner noget, det, at man nedsætter forældrebetalingen, gavner heller ikke noget. Altså, styk for styk for styk har man sagt det.

Vi oplever nogle resultater i folkeskolen, som vi vel er nødt til at forholde os til. Er det detailstyring, hvis vi har verdens dyreste folkeskole og kommer frem til, at det, vi ser danske elever så kan, bare ikke er godt nok, og at alt for mange også falder ud af uddannelsessystemet og ikke får en uddannelse? Har det noget med detailstyring at gøre, at vi siger, at der er en udfordring, som vi skal tage op? Det er vel legitimt for et Folketing at tage den del af opgaven op og sige, at det vil man egentlig gerne forholde sig til. Hvad er det egentlig, vi mener man som foræl-

dre har ret til at forlange af et skolevæsen, hvor der kun er ét skoleforløb og dermed én chance, om jeg så må sige, for at ens børn kommer godt igennem?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Både finansministeren og finansordføreren fra Dansk Folkeparti har gentagne gange i dag brugt KL's formand, Erik Fabrin, som sandhedsvidne i forbindelse med, hvad der foregår i kommunerne, med henvisning til at samme Fabrin har sagt, at niveauet kan holdes inden for aftalen.

Så går jeg ud fra, at man også vil betragte Erik Fabrin som sandhedsvidne i forbindelse med detailstyringen. Her er det jo, at Erik Fabrin f.eks. den 4. september siger i Dagbladet Køge, Ringsted og Roskilde, gudhjælpemig, at:

»Enten må vi smide kommunestyret ud og indføre et rent statsligt kommissærstyre, eller også må vi få redefineret forholdet mellem stat og kommune.«

Det er altså et klart råb om, at noget er ved at gå rivende galt. Derfor må vi sige, at når finansministeren i dag står og besynger det danske kommunale system som havende en høj grad af selvstyre, så må det stå i skarp kontrast til det, hr. Kristian Thulesen Dahl siger den 3. september i Jyllands-Posten: »Vi kan ikke bevare den gamle form for selvstyre«

Enten må finansministeren holde fast og stå side om side med Erik Fabrin eller også med hr. Kristian Thulesen Dahl. Hvad for en model er finansministerens?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen den er lidt bredere. For det første må Folketinget respektere en rammeaftale, altså at man har givet en ramme, og den er så kommunernes. For det andet så må borgmestrene også respektere en rammeaftale og sige: O.k., vi tager et ansvar for rammen, så det er i vores kollegiale fællesskab, vi skal tage udfordringen op.

Der, hvor presset kommer, er, hvis borgmestrene siger, at når en ældre på et plejehjem i givet fald ikke bliver behandlet, som vedkommende skal, er det regeringens skyld, er det ministerens skyld, og hvis oppositionen siger det samme og kalder ministeren i samråd og spørger: Hvorfor har ministeren ikke sørget for dette og hint? Det er jo problemstillingerne, så det er både i den lovgivende forsamling og i den kom-